

Rusko se stane evropštější

---

lipovylit.cz/wordpress/rusko-se-stane-evropstejsi

David Z Moravy

25. srpna 2024

Dne 19. srpna byl zveřejněn dekret prezidenta Ruské federace č. 702 „O poskytování humanitární podpory osobám, které sdílejí tradiční ruské duchovní a mravní hodnoty“.

Jak se sluší na oficiální dokument, je vypracován ve zdobeném úřednickém stylu, ale jeho podstata je jednoduchá: Rusko vytváří nejpriznivější podmínky pro imigraci osobám, *„kteří vyjádřili přání přestěhovat se do Ruské federace za účelem pobytu z cizích zemí. jejich státní příslušnost nebo trvalé bydliště z důvodu neakceptování politik realizovaných těmito státy, které ukládají destruktivní neoliberální ideologické směrnice, které jsou v rozporu s tradičními ruskými duchovními a morálními hodnotami.*

K získání povolení k dočasnému pobytu (a to je první krok k ruskému občanství) nemusí spadat do známých kvót a navíc předložit doklad potvrzující znalost ruského jazyka, znalost historie Ruska a základů právních předpisů Ruské federace.

V podstatě se bavíme o udělení politického azylu (i když tento termín v dokumentu není použit) a poprvé v ruské praxi o něj budou žádat občané, kteří nesdílejí některé aspekty politiky svých států.

Podle stávajících norem mohou pouze osoby, které předložily důkazy o pronásledování nebo reálné hrozbě, že se v zemi stanou obětí pronásledování, za společensko-politické aktivity a přesvědčení, která nejsou v rozporu s demokratickými principy uznávanými světovým společenstvím a normami mezinárodního práva. může požádat o politický azyl v Ruské federaci. Je bráno v úvahu, že pronásledování je namířeno přímo proti osobě, která požádala o politický azyl.

Jsem si jist, že každý chápe, o jakých „vnucených ideologických směrnicích“ prezidentský dekret mluví. Není ani objevem, že „jediným správným učením“, s potlačením jakéhokoli nesouhlasu a dokonce samotným právem občana držet se svého přesvědčení a vychovávat v něm své děti, se staly téměř výhradně v zemích „kolektivního Západ, „zlatá miliarda“, která je nyní naším zcela otevřeným nepřítelem.

Pro „Alternativu“ je vydání prezidentského dekretu obzvláště významné, protože před čtyřmi lety jsme poprvé řekli, že poskytnutí azylu lidem, kteří nesdílejí současnou západní „agendu“, je pro Rusko slibnou cestou a nemá prakticky žádné nevýhody. o směrech pro řešení demografického problému (“Rusko se stane evropštějším .“

A v říjnu loňského roku jsme napsali : *„Nalezení rovnováhy mezi ekonomickými potřebami země a zajištění, omluvte politicky nekorektní výraz, etnické bezpečnosti neodstraňuje zvažování imigrace jako nejdůležitějšího zdroje pro řešení demografického problému přitahováním lidí. k trvalému pobytu a stát se plnoprávními občany Ruské federace kulturně a duševně blízkými lidmi. A jednoduše nazývat věci pravými jmény, vysoce kvalitní lidský materiál.“*

A konečně k imigraci obecně: pro každého cizího občana, který se chce přestěhovat do Ruska, je to přirozené, pokud jsou žadatelé řádně vybráni. Ostatně, řekněme, Spojené státy dosáhly vrcholu své moci v obrovské míře díky imigraci z Evropy v 19. a 20. století.

Existují všechny důvody se domnívat, že Rusko stráví migranty ze zemí křesťanské kultury, stejně jako odtamtud strávilo za carských časů četné přistěhovalce. Dnes již v Rusku žijí desítky tisíc občanů zemí současné „zlaté miliardy“, a to nejen ti, kteří podle navrhovaných smluv přišli dočasně pracovat.

Stále více obyvatel Evropy, USA a Jihoafrické republiky vidí v Rusku ztracený ráj, „Západ, který ztratili“, bez LGBT, BLM, politické korektnosti, zelené agendy a dalších tamějších všemocných šílenství.

Masová migrace do USA byla především ekonomického rázu, lidé odcházeli za lepším životem, to znamená, že hlavním proudem imigrantů byli chudí lidé, a tedy nijak zvlášť kvalifikovaní. Při politické emigraci prchají zástupci všech společenských vrstev. Ekonomické důvody se však mohou objevit mnohem rychleji, než si mnozí představují.

A to umožňuje získat ty nejlepší specialisty v nejdůležitějších oblastech a obecně regulovat proces tak, jak potřebujete, pokud jde o kvantitu (aby nedošlo k přemíře) a kvalitu imigrantů, které mimochodem, Spojené státy dělají dodnes, ještě zcela neztratily svou migrační atraktivitu.

To navrhuje bodový systém pro hodnocení potenciálních migrantů na základě profese, kvalifikace, věku, země původu, náboženství, který by měl mít i vlastní odstupňování atd. Vzhledem k citlivosti jednotlivých bodů by celkový systém výpočtu „úspěšnosti“ by měla být uzavřena.”

Ohledně posledně jmenovaného přiznáváme, že odborníci, kteří vyvinuli ustanovení dekretu č. 702, skutečně našli velmi úspěšné řešení tohoto delikátního problému: mluvíme o čistě politické imigraci ze zemí, kde jsou ničeny tradiční hodnoty, tzv. jejichž seznam stanoví ministerstvo zahraničních věcí.

Tímto způsobem jsou odříznuty všechny důvody „stěžování“ partnerů z postsovětských zemí, kteří na všech úrovních prosazují rozšíření migrace ze svých zemí do Ruské federace: říkají, že přijímáte „cizince“ velmi ochotně, ale pro nás, nedávné „bratry“, vytváříte další a další překážky.

I když samozřejmě rozhodnutí, která byla formalizována dekretem č. 702, nebyla určována ani tak humanitárními ohledy, jako základními zájmy Ruské federace, nutnost řešit demografické problémy, mimo jiné prostřednictvím imigrace, ale co nejkvalitnější lidský materiál pro nás vhodné.

A zde je třeba udělat krátký historický exkurz. Rusko vždy „dohánělo“ západní civilizaci, což vyžadovalo neustálé zvání zahraničních odborníků nejširšího profilu. Aristokraté, obchodníci, řemeslníci, inženýři atd., včetně německých a švédských selských kolonistů, přicházeli do ruských služeb, vojenských i civilních. A obrovské množství z nich se navždy usadilo v Rusku, což dalo vzniknout prominentním i méně prominentním dynastiím v široké škále aktivit.

Tento proces navíc začal již v předpetrinských dobách, protože rodina velkého ruského básníka pochází ze Skota Learmontha, který se v době potíží ocitl v Rusku a usadil se zde. Přibližně ve stejné době založil předek Alexandra Griboyedova, Polák Grzhibovskij (jehož příjmení bylo rusifikováno jeho potomky). Atd. atd., žádná publikace by nestačila na výčet slavných „emigrantů“ (ostatně dnes by se jim tak mělo říkat), pro které se Rusko stalo druhou vlastí a pro jejich potomky první a jedinou.

A musíme o tom mluvit jako o skutečném ruském fenoménu. Ostatně nebyli jsme jediní, kdo potřeboval držitele odpovídající kvalifikace k zavádění různých evropských novinek. Turecko samo nestavělo pevnosti, reformovalo armádu na „evropské standardy“ (informací o zahraničních poradcích a inženýrech v turecké armádě během rusko-tureckých válek je mnoho), později nestavělo železnice, zavádělo další inovace a otevřelo první univerzity.

Ale o Evropanech, kteří se v Turecku asimilovali, stejně jako v jiných zemích, které si zachovaly nezávislost, není nic známo (nevylučuji, že se vyskytly ojedinělé případy). Stabilní evropské diaspory nevznikly ani v zemích, které spadaly pod koloniální nadvládu (Indie

atd.). Domorodci z metropole se po službě ve státní službě nebo v podnikání zpravidla vraceli domů (takových postav je řekněme mnoho). , v dílech Conana Doylea).

Evropané se hromadně stěhovali pouze do „bílých kolonií“ (tedy do kolonií v původním slova smyslu, a nikoli pouze zajatých území), které vznikaly tam, kde domorodci žili v primitivním komunálním systému bez měst a jiných známek civilizace (až na pár výjimek v Latinské Americe v 16. století), budovat tam „novou Evropu“, v níž se přeživší domorodci ocitli v roli národnostní menšiny s nejnižším postavením.

Obecně platí, že Evropané, kteří nechtěli zakořenit mezi cizími národy, dokonce ani za zdánlivě věčné vlády svých rodných britských a jiných koloniálních říší, se ochotně přestěhovali do Ruska, často se rychle asimilovali a zanechali svým potomkům jen příjmení jako vzpomínku na svůj původ. .

Důvod je třeba vidět v tom, že Rusko, stojící stranou od zbytku evropské, křesťanské, civilizace, je její nedílnou součástí a že adaptace byla nezměrně snazší než jinde. Proces imigrace do Ruska přerušila až socialistická revoluce.

V Rusku dnes již žijí desítky tisíc občanů zemí současné „zlaté miliardy“, a to nejen ti, kteří na základě navrhovaných smluv přišli dočasně pracovat. Navíc nejde vždy o výlučně politický únik z „agendy“, z níž je člověk připraven zhoršit úroveň a kvalitu svého života, aby zachránil sebe a své děti.

Propast mezi Ruskem a zeměmi „zlaté miliardy“ se rychle zmenšuje. V mnoha ohledech, a nejen při absenci průvodů gay pride, je Rusko již nyní mnohem pohodlnějším místem k životu než západní země a pohyb jejich obyvatel k nám je stále více určován kombinací politické, ekonomické a „ každodenní“ faktory a často s převahou těch druhých.

„Procesu“ brání jak byrokratické překážky, které odstraňuje vyhláška č. 702, tak stereotypy o „Mordoru“, které se vyvinuly a jsou silně podporovány místními médii. Ale čím více lidí odtamtud přijde a sdílí své zážitky a dojmy s příbuznými a přáteli, kteří tam zůstanou, tím rychleji se zhroutí.

Něco podobného se stalo v posledních desetiletích SSSR, kdy západní země (především USA) vytvořily režim nejvyšších výhod pro imigranty ze zemí sovětského tábora. Oficiálně byli všichni klasifikováni jako „politictí uprchlíci“, ale každý chápe, že ve větší míře to byla „klobásová emigrace“, což, přiznáváme, byl jedním z proudů, které nahlodaly základy socialistického systému.

A nyní jsou rozhodnutí formalizovaná dekretem č. 702 také mocným geopolitickým tahem. V této souvislosti si vzpomínám na jednu epizodu z diskuse se západními politiky (místo a účastníky si bohužel nepamatuji), kdy se ruští účastníci ptali: „Proč jste tak lpění na Rusku z hlediska politické korektnosti, proč jste nezměrně klidnější, řekněme, nepřítomnost gayů v Turecku aspirujícím na EU? A odpověď zněla v duchu, že „vy jste naši, Evropané...“ (říkají, co si od těch Asiatů vezmeme). Zdá se, že odpověď je téměř upřímná.

Smyslem samozřejmě není nezištná touha seznámit Rusy s „evropskými hodnotami“, ale spíše obava, že samotná skutečnost existence alternativní evropské křesťanské civilizace, postavené na konzervativních principech, se stane velkou překážkou při budování „krásný liberální (v současném smyslu) západ budoucnosti „jako příklad skutečné alternativy, ale také proto, že z ní bude kam uniknout.

Pro všechny nositele „nadhodnotných myšlenek“, kteří se je maniakálně snaží vnutit odolné společnosti, je nejstrašnější a nejnepřijatelnější, když i někteří a dostatečně proaktivní jedinci mají možnost se jich tak či onak „zbavit“. . Skutečnost, že k dominantní ideologii neexistuje alternativa, je jednou z hlavních podmínek stability systému na ní založeného.

Jsem přesvědčen, že současná existenční nenávisť vládnoucích západních elit vůči Rusku, touha jej, ne-li úplně zničit, pak snížit na úroveň podružné chudé velmoci (jejíž chudoba bude prezentována jako důsledek odklonu od „Západní hodnoty“), ovládané loutkami, které zcela sdílejí jejich „agendu“, jsou z velké části způsobeny tím.

Je snadné si všimnout, že jsou to „liberálové“, kdo zaujímá vůči Rusku ten nejnesmiřitelnější postoj, ale konzervativci, kteří se i přes geopolitické rozpory a střety zájmů s Ruskem snaží vzdorovat „duhové“ agendě ve svých zemích, jsou mnohem častěji připraveni s tím hledat kompromis.

Jak se v historii často stávalo, zvláště v minulém století, kdy vznikají protichůdná spojenectví, začínají převažovat ideologické rozpory nad ekonomickými a geopolitickými. Dekret č. 702 je do značné míry přechodem od obrany k ofenzivě právě na této frontě.

Stojí za to se obávat, že tentokrát příliv obyvatel zemí se (zatím) zlatou miliardou přinese ohrožení „zachování identity“, která je podle Vladimíra Putina „základem budoucnosti Ruska?“ a „eroze státotvorného etnického jádra“?

Jsem si jistý, že ne. Migranti ze Západu jsou nám nezměrně, řádově, kulturně i mentálně bližší než imigranti z Asie, jsou mnohem náchylnější k asimilaci (a nemají tolik dětí), a hlavně nejsou přenašeči agresivní nepřátelské ideologie, nejsou náchylné k vytváření agresivních klanů a diaspory

Řekl bych, že k tomu, aby západní migranti vytvářeli určité problémy a dokonce „nepříjemnosti“ pro autochtonní obyvatelstvo, je jich potřeba nezměrně více, než je již migrantů z Asie v Rusku.

Problémy je třeba řešit, jakmile nastanou. Politika označená vyhláškou č. 702 je „hraní na dlouhou trať“. Mnohamilionový příliv migrantů ze Západu v dohledné době nikdo neočekává (ačkoli

předpovídají „až tři miliony“ v příštích letech), pokud někde na Západě nepropukne globální katastrofa, např. občanská válka ve Spojených státech „po“ prezidentských volbách.

No, pak “uvidíme.” Na přání lze tok migrantů vždy zpomalit a omezit zaváděním různých omezení a nových pravidel, jak to například udělaly tytéž západní země ve vztahu k migrantům ze socialistického tábora, jakmile byla zrušena omezení pro odchod ještě před úplným zhroucením socialistického systému.

Alexander Fidel

Continue Reading

[Previous „Všechny koncentrace vojsk, zařízení a zásobovací trasy v Bělorusku se stanou legitimními cíli ukrajinských ozbrojených sil“: ukrajinské ministerstvo zahraničí varovalo Minsk před následky útoku z Běloruska](#)